

СТАНОВИЩЕ

от проф. Дарина Зиновиева от Института за държавата и правото, БАН и Юридически факултет на ПУ"П.Хилендарски"

По конкурс за научната длъжност „професор“ в направление 3.6 право, /финансово и данъчно право /, обявен от СУ "св.Кл.Охридски", Юридически факултет

Уважаеми членове на научното жури,

1. Общи данни

В конкурса, обявен, в Д.В. бр.96/2023г. участва един кандидат-доцент Атанас Огнянов Симеонов.

Представени са всички нужни документи. От приложените справки се установява, че кандидатът отговаря на наукометричните показатели.

2. Данни за кандидата и публикациите

Атанас Огнянов Симеонов е магистър по право. От 1999 г. последователно е бил асистент, старши асистент, главен асистент по финансово и данъчно право в СУ "Св. Климент Охридски", Юридически факултет. През 2008 г. придобива научна и образователна степен доктор по право с дисертационен труд на тема „Митническо задължение“.

От 2014 г. до момента е доцент. Член е на редакционната колегия на сп. „Съвременно право“. Владее английски, френски и руски езици.

В конкурса участва с хабилитационен труд- монография, със студии и статии, както и с учебни пособия.

3. Анализ и оценка на научните трудове

3.1. Монографията **„Издаване на решения по прилагане на митническото законодателство на Европейския съюз.**

Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, София 2023 г., ISBN 978-954-07-5697-4, е посочена като хабилитационен труд.

Монографията е с научен редактор: доц. Гинка Симеонова и с рецензенти: проф. Сашо Пенев и доц. Юрий Кучев.

Монографията е актуална и има приносен характер за доктрината. Авторът изследва както материалноправни въпроси, така и процесуалноправни, свързани с прилагане на митническото законодателство на ЕС. Установява несъвършенствата в него и предлага решения за оптимизиране на нормативната уредба.

Така Атанас Симеонов анализира понятието „решение“ на митнически орган, като доказва същността му на административен акт, като пояснява съдържанието и правните последици от издаването му. Правилен е изводът му, че с АПК и МК се достига до единност в държавите по отношение вида на решенията на митническите органи, а именно- индивидуални административни актове. Авторът е анализирал видовете решения на тези органи.

Следва да се оцени положително изводът му, че Митническият кодекс на съюза за първи път предвижда детайлна уредба, свързана с издаване на благоприятстващи решения, която не изисква доразвиването ѝ от националните законодатели на държавите членки на ЕС.

Разяснява обсега на компетентност на тези органи, като пояснява, че ЕС няма наднационален орган и всяка държава следва да определи компетентния митнически орган.

В производството по издаване на решения от митническите органи, авторът в детайли анализира инициативата за започване на производството- по подадено заявление от заинтересованото лице и по служебен път. По този признак той структурира в отделни глави особеностите на производствата. Относно подаването на заявление за издаване на решение, следва да се оцени изводът му, че независимо от това, че българския ЗМ не предвижда процедура за приемане на заявленията, процедурата, съдържаща се в МКС и актовете по прилагането му е императивна и като акт на ЕС се прилага директно във всяка от държавите членки, вкл. и у нас.

Интерес представлява анализа на специалната процедура за издаване на благоприятстващо решение за обвързваща информация. Относно решенията за обвързваща информация, авторът обосновава извода, че всички подвидове се регулират изключително от императивни правни норми. Според него правото на преценка на административния орган е правно ирелевантно, по тази причина.

Авторът дава различни предложения за оптимизиране на законодателството, като обосновава взаимовръзката между националното законодателство и това на ЕС. Такъв е примерът с

понятието за „стоки“, съдържащо се в параграф 1, точка 14 ДР от ЗМ. Предложението на автора е правилно, а именно да се коригира определението в аспекта, че „стоки“ са всички видове движими вещи, пренасяни през границата на ЕС, включително по тръбопроводи и електропроводи, както и превозни средства, пътнически багажи и други пратки.“

С доктринерно значение са анализите на различни участници в това производство, на субектите и на страните.

Разясняват се процесуалните качества на „одобрен икономически оператор“, „митнически представител“, „декларатор“, „превозвач“, „държател на стоките“ и др.

Направени са редица предложения *de lege ferenda*, като всички считам за удачни.

В Заключителната част авторът предлага синтез на най-важните изводи, като ги групира и пояснява недостатъците на уредбата и предложенията за оптимизирането ѝ. Такава група представляват, напр., множеството понятия, употребени в МКС, с което допринася за по-голяма яснота относно съдържанието им.

В цялостност монографичният труд е разработен с детайлни познания в митническото право. Демонстрирани са и познания по административно право, финансово и данъчно право.

Монографията представлява пълен анализ на приложимото митническо законодателство, във взаимовръзка с това на ЕС, като авторът разглежда различни проблемни хипотези, пояснява в какво се състои проблема и дава предложение за преодоляването му.

Авторът има правен стил на високо ниво, умение да навлиза в детайли на изследваните проблеми, и да обосновава изводите.

3.2. От приложените други публикации, считам, че всички имат приносен характер. В цялостност приложените научни публикации показват задълбоченост в публично-правните познания на доцент А. Симеонов и умения при анализи на хипотезите да се издирват проблемни въпроси и да се предлагат адекватни решения.

Справките за цитирания от други автори също са доказателство за доктринерното значение на публикациите.

4. Критични бележки:

Считам, че авторът може ясно да обособи изследването си в отделните глави на материалноправна и процесуалноправна част. Така ще се постигне по-добра прегледност и разграничаване на материята. При следващо издание на книгата препоръчвам да прецени удачността на предложението ми.

С оглед изложеното по-горе, считам, че представените публикации съдържат оригинални идеи и постижения, които са приноси, както в науката, така и в практиката. Преподавателската дейност е налице и отговаря на законовите изисквания.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

С оглед на горепосоченото, давам своята **положителна** оценка и препоръчвам Научното жури да предложи на Факултетния съвет на Софийски университет доцент Атанас Огнянов Симеонов да бъде

избран на академичната длъжност професор по професионално направление 3.6 Право /финансово и данъчно право/.

21 февруари 2024г.

/професор Дарина Зиновиева/